

Nieuwsbrief PS Updates - Nummer 21, 2019

Nummer 21, 2019

Redactie: Mr. H. Vorsselman, mr. drs. I. van der Zalm, mr. Y. Bosschaart en J. Stulp.

INHOUDSOPGAVE

Hoge Raad

[Hoge Raad, ECLI:NL:PHR:2019:522](#) 17-05-2019

Hof

[Gerechtshof 's-Hertogenbosch, ECLI:NL:GHSHE:2019:1888](#) 21-05-2019

[Gerechtshof Den Haag, ECLI:NL:GHDHA:2019:1122](#) 21-05-2019

[Gerechtshof Amsterdam, ECLI:NL:GHAMS:2019:1667](#) 14-05-2019

[Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, ECLI:NL:GHARL:2019:4161](#) 14-05-2019

[Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, ECLI:NL:GHARL:2019:4151](#) 14-05-2019

[Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, ECLI:NL:GHARL:2019:2667](#) 26-03-2019

[Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, ECLI:NL:GHARL:2019:1306](#) 12-02-2019

Rechtbank

[Rechtbank Den Haag, ECLI:NL:RBDHA:2019:4956](#) 15-05-2019

[Rechtbank Den Haag, ECLI:NL:RBDHA:2019:4583](#) 15-05-2019

[Rechtbank Midden-Nederland, ECLI:NL:RBMNE:2019:2012](#) 09-05-2019

[Rechtbank Noord-Nederland, ECLI:NL:RBNNE:2019:1957](#) 02-05-2019

[Rechtbank Rotterdam, ECLI:NL:RBROT:2019:3840](#) 23-04-2019

[Rechtbank Den Haag, ECLI:NL:RBDHA:2018:16325](#) 18-10-2018

Annotatie

[In hoeverre kan en mag de rechter bij de bepaling van de hoogte van het smartengeld rekening houden met de bijzondere persoonlijke gevolgen van letsel op het leven van de benadeelde?](#)

J.G. Keizer

ANNOTATIE

In hoeverre kan en mag de rechter bij de bepaling van de hoogte van het smartengeld rekening houden met de bijzondere persoonlijke gevolgen van letsel op het leven van de benadeelde?

J.G. Keizer

Bij de begroting van het smartengeld houdt de rechtbank in het bijzonder rekening met de omstandigheid dat de benadeelde als moslimvrouw door de verminking van haar rechterhand meer dan gemiddeld is getroffen, omdat die hand volgens de voor het slachtoffer geldende religieuze maatstaven een bijzondere positie inneemt ten opzichte van de onrein geachte linkerhand.

Het gaat in deze kwestie om een ten tijde van het ongeval 37-jarige vrouw van Turkse komaf, die in de uitoefening van haar werkzaamheden als deksstripster (Google levert geen panklaar antwoord op wat dit beroep inhoudt, ik vermoed dat het gaat om het schoonmaken/strippen van een scheepsdek) een arbeidsongeval is overkomen, waarbij zij handletsel heeft opgelopen, bestaande uit het (gedeeltelijk) verlies van de middel- en ringvinger van haar rechterhand. Deze uitspraak is pas 22 jaar nadat hij is gewezen op rechtspraak.nl gepubliceerd. De afwikkeling van deze letselschadezaak kent ook een bijzonder lang tijdsverloop. In de uitspraak zelf wordt de datum van het ongeval niet genoemd, maar uit een wel genoemde operatiedatum volgt dat het ongeval in of vóór 1982 moet hebben plaatsgevonden. De benadeelde was toen 37 jaar oud. De einduitspraak van de kantonrechter volgde op 20 juni 1989, en de einduitspraak van de Rechtbank Zwolle (onder het toen geldende procesrecht nog de appelrechter bij arbeidszaken) dateert aldus van 28 augustus 1996. Het heeft dus minimaal veertien jaar geduurd voordat dit slachtoffer definitief wist waar ze aan toe was. De bijzonder lange duur van de afwikkeling heeft overigens geen rol gespeeld bij de waardering van het smartengeld, zoals in het arrest van het Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden van 11 december 2018 (ECLI:NL:GHARL:2018:10759) wel het geval was. In dat arrest overwoog het hof overigens dat een trage afhandeling vóór 2006 niet ongewoon was. Dat geldt zeker ook voor deze casus. Vroeger was dus inderdaad niet alles beter.

Opvallend aan de uitspraak – en reden voor deze annotatie – is dat de rechtbank bij de

begroting van het smartengeld uitdrukkelijk de geloofsovertuiging van de vrouw meeweegt:

‘Bovendien betreft de rechtbank in haar afweging dat appellante ten tijde van het ongeval 37 jaar oud en rechtshandig was, en kent zij tevens gewicht toe aan de omstandigheid dat appellante als moslim vrouw door de verminking van haar rechterhand meer dan gemiddeld is getroffen, nu vast staat dat die hand – naar in het sociaal milieu van appellante geldende religieuze maatstaven een preponderante positie inneemt ten opzichte van de onrein geachte linkerhand.’

De rechter heeft bij de begroting van smartengeld een ruime discretionaire bevoegdheid, en moet rekening houden met alle omstandigheden van het geval, waarbij kan worden gedacht aan enerzijds de aard van de aansprakelijkheid en anderzijds de aard van het letsel, de duur en de intensiteit van het verdriet en de gederfde levensvreugde. Bij de bepaling van de omvang van de vergoeding zullen de persoonlijke omstandigheden een rol spelen, maar de rechter zal de zwaarte van het verdriet, de ernst van de pijn, het gemis aan levensvreugde en het geschokte rechtsgevoel met name moeten afleiden uit min of meer objectieve factoren en concrete aanwijzingen, zoals de aard van het letsel en de gevolgen daarvan voor het slachtoffer (o.a. HR 20 september 2002, *NJ* 2004/112). Hoewel de aard en ernst van het letsel waarschijnlijk de kern blijft vormen voor de bepaling van het smartengeld, kan de rechter dus ook rekening houden met de hinder die de benadeelde van het letsel ondervindt in zijn persoonlijke leven in bijvoorbeeld werk, studie, relaties en vrijetijdsbesteding (zie o.a. S.D. Lindenberg, *GS Schadevergoeding*, art. 6:106 BW, aant. 4.9.2). Dan spreekt het wat mij betreft voor zich dat de rechter – zoals in casu – ook rekening mag houden met de omstandigheid dat het letsel vanwege een bepaalde culturele en/of religieuze achtergrond extra zwaar ingrijpt in het persoonlijke leven van de benadeelde. Dat is des te logischer aangezien iemands identiteit en persoonlijkheid in relevante mate door die culturele en/of religieuze achtergrond wordt gevormd en bepaald. Bescherming van die achtergrond is ook niet voor niets in grondrechten vastgelegd (art. 9 EVRM, art. 6 Grondwet).

Uit de uitspraak van de Rechtbank Zwolle is niet af te leiden welk deel van het toegewezen bedrag nu ziet op de door de rechtbank benoemde bijzondere persoonlijke omstandigheden van de benadeelde. De rechtbank komt namelijk op basis van *alle* omstandigheden tot een vergoeding van fl. 30.000. Wel overweegt de rechtbank dat de benadeelde *meer dan gemiddeld* was getroffen, zodat een vergelijking met gelet op het letsel (handletsel, gedeeltelijk verlies midden- en wijsvinger) gemiddeld toegewezen bedragen in theorie enig inzicht zou kunnen geven in de verhoging die aan die persoonlijke omstandigheden door de Rechtbank Zwolle is toegekend. De moeilijkheid daarbij is evenwel dat het door de Rechtbank Zwolle toegewezen bedrag ziet op een ongeval dat begin jaren tachtig van de vorige eeuw plaatsvond (de datum van de aansprakelijke gebeurtenis dient leidend te zijn voor de bepaling van de hoogte van het

smartengeld, en niet zozeer het tijdstip waarop die aanspraak – bijvoorbeeld in een rechterlijke uitspraak – wordt vastgesteld), en dat in de te raadplegen digitale bronnen geen vergelijkbare uitspraken zijn te vinden die betrekking hebben op aansprakelijke gebeurtenissen die in dezelfde periode hebben plaatsgevonden. Het door de Rechtbank Zwolle toegewezen bedrag van fl. 30.000 komt omgerekend neer op € 13.613. Als dat vanaf 1996 wordt geïndexeerd naar 2019 (via inflatiecalculator.nl) komt dat neer op een geïndexeerd bedrag van € 21.031. In de meest recente Smartengeldgids (2019) zijn de hoogst toegewezen bedragen na amputatie van één of meer vingers te vinden onder nummer 160, waarin door de Rechtbank 's-Hertogenbosch op 11 april 2007 (geen vindplaats genoemd in Smartengeldgids) een (geïndexeerd) bedrag van € 11.870 werd toegewezen, en nummer 161, waarin door de Kantonrechter Bergen op Zoom op 22 augustus 2011 (ECLI:NL:RBBRE:2011:BR7054) een geïndexeerd bedrag van € 14.938 werd toegewezen. Op basis van deze (te korte en simplistische) vergelijking kan wel worden vastgesteld dat het door de Rechtbank Zwolle toegewezen bedrag gelet op uitsluitend de aard en ernst van het letsel hoog is te noemen, zodat de invloed van dat letsel op de persoonlijke omstandigheden bij de bepaling van het bedrag werkelijk een belangrijke rol heeft gespeeld.

In de Nederlandse rechtspraak zijn geen vergelijkbare uitspraken opgenomen, waarin de religieuze achtergrond als bijzondere verhogende omstandigheid werd meegewogen bij de waardering van het smartengeld. Wel woog de strafkamer van de Rechtbank Noord-Holland in haar uitspraak van 26 juni 2018 (ECLI:NL:RBNHO:2018:5888) de religieuze achtergrond van een seksueel misbruikt meisje uitdrukkelijk mee in de strafoplegging (r.o. 6.3: 'Dit gevoel wordt versterkt door de culturele- en religieuze achtergrond van het slachtoffer, waarbij seksuele contacten buiten het huwelijk – waaronder een verkrachting – kunnen leiden tot verstoting uit de gemeenschap.'). In de Duitse smartengeldgids (Hacks/Wellner/Häcker, *SchmerzensgeldBeträge* 2016), zijn een tweetal uitspraken te vinden, waarin de rechter de religieuze achtergrond van seksueel misbruikte meisjes uitdrukkelijk als verhogende factor meewoog bij de begroting van het smartengeld (LG Köln 27 mei 1992, 2 O 409/91 en LG Köln 30 april 1992, 2 O 358/91). Een goede belangenbehartiger moet daarom onder ogen zien dat de culturele of religieuze achtergrond van de benadeelde van invloed kan zijn op zijn of haar schadeclaims, en die invloed – en zeker ook bij het smartengeld – moeten benadrukken (zie ook S.D. Lindenbergh, 'Is de rekenrente wel halal?', *AV&S* 2009/14, alf. 3).

Dat het in de schadebegroting ten *nadele* van het slachtoffer meewegen van de culturele achtergrond tot veel discussie kan leiden, blijkt uit de kritiek die is gegeven op de uitspraak van de Rechtbank Den Haag van 23 juli 2013 (ECLI:NL:RBDHA:2013:9276). De rechter oordeelde – conform het door de aansprakelijke verzekeraar bepleite standpunt – dat gelet op het geslacht en de afkomst van de benadeelde (een ten tijde van het ongeval 10-jarig meisje

van Turkse komaf) bij de bepaling van de schade wegens verlies aan verdienvermogen moest worden uitgegaan van de veronderstelling dat zij in de situatie zonder ongeval in verband met de verzorging van kinderen enige tijd niet zou hebben gewerkt. Het College voor de Rechten van de Mens verklaarde de door de benadeelde tegen dit door de verzekeraar ingenomen standpunt gerichte klacht gegrond (CRM 19 augustus 2014, oordeel 2014-97; zie voor een overzicht van de kritiek op de genoemde uitspraak van de Rechtbank Den Haag van 23 juli 2013, Chr. H. van Dijk, 'Statistiek, verboden onderscheid tussen mannen en vrouwen en concrete schadeberekening, AV&S 2015/19, afl. 4). Hoewel Lindenbergh meent dat in theorie bijzondere omstandigheden ook aanleiding zouden kunnen geven tot vermindering van het smartengeld als de benadeelde bijvoorbeeld ondanks ernstig letsel in het geheel geen hinder ondervindt van letsel, acht hij een zodanige vermindering niet wenselijk om bijvoorbeeld kranige slachtoffers die de gevolgen door eigen inzet weten te beperken niet te ontmoedigen. Hij merkt op dat wordt uitgegaan van een min of meer abstracte schadeberekening als minimum, met een correctie in opwaartse zin indien concrete omstandigheden daartoe aanleiding geven (S.D. Lindenbergh, *Smartengeld* (diss. Leiden), Deventer: Kluwer 1998, p. 248). Dat lijkt mij mede vanuit de genoegdoeningsfunctie van het aansprakelijkheidsrecht een juist uitgangspunt.

RECHTSPRAAK

Arbeidsrecht. Werkgever PVV heeft geen adequate maatregelen getroffen om werkdruk in verband met structureel overwerk van senior persvoorlichter te verlichten. Met de billijke vergoeding van € 30.000 dient appellante te worden gecompenseerd voor het ernstig verwijtbaar handelen van de PVV in verband met haar overbelasting met de dubbele piketdiensten.

Arbeidsrecht. Werkgever PVV heeft geen adequate maatregelen getroffen om werkdruk in verband met structureel overwerk van een senior persvoorlichter te verlichten. Met de billijke vergoeding dient appellante te worden gecompenseerd voor het ernstig verwijtbaar handelen van de PVV in verband met haar overbelasting met de dubbele piketdiensten, waarmee het hele geschil is begonnen en verder is geëscaleerd. De billijke vergoeding strekt mede tot genoegdoening voor het ernstig verwijtbaar handelen en dient ook als middel om de PVV te wijzen op de noodzaak dat gedrag in eventuele volgende gevallen aan te passen.

Instantie: Gerechtshof Den Haag

Datum uitspraak: 21-05-2019

ECLI: ECLI:NL:GHDHA:2019:1122

Zaaknummer: 200.246.580/01

Rechters: C.J. Frikkee, P. van der Kolk-Nunes en A.J. Swelheim

Advocaten: R.P. Kuijper en N.T. Dempsey

Wetsartikelen: 7:669 lid 3 sub g BW

RECHTSPRAAK

Arbeidsrecht. Champignonplukker komt tijdens werkzaamheden ten val en breekt haar pols. Het hof komt, anders dan de kantonrechter, tot het oordeel dat hetgeen werkgever Champignonland heeft aangevoerd niet voldoende is om te kunnen oordelen dat zij al hetgeen redelijkerwijs mogelijk was heeft gedaan om het ongeval te voorkomen.

Instantie: Gerechtshof 's-Hertogenbosch

Datum uitspraak: 21-05-2019

ECLI: ECLI:NL:GHSHE:2019:1888

Zaaknummer: 200.219.642_01

Rechters: I.B.N. Keizer, M.G.W.M. Stienissen en R.J.M. Cremers

Advocaten: P. Kowalczyk en P. Oskam

Wetsartikelen: 7:658 lid 4 BW

RECHTSPRAAK

Conclusie advocaat-generaal inzake onrechtmatige wetgeving; uitzondering op rookverbod voor rookruimtes in de horeca. Het hof heeft geoordeeld dat ook de uitzondering voor rookruimtes in horeca-inrichtingen in strijd is met artikel 8 lid 2 WHO-Kaderverdrag. Dit oordeel is niet onjuist noch onbegrijpelijk, aldus de advocaat-generaal.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 17-05-2019

ECLI: ECLI:NL:PHR:2019:522

Zaaknummer: 18/01969

Rechters: P. Vlas

Wetsartikelen: 8 lid 2 WHO-Kaderverdrag en 6.2 lid 1 sub b Tabaks- en rookwarenbesluit

RECHTSPRAAK

Overheidsaansprakelijkheid. Vordering tot schadevergoeding wegens schending van de redelijke termijn in een nog lopende strafrechtelijke procedure. Naar het oordeel van de rechtbank valt op voorhand niet uit te sluiten dat eiser schade heeft geleden die niet (alléén) is toe te rekenen aan de strafverdenking en -vervolging zelf, maar (ook) aan de duur van zijn strafzaak. De rechtbank houdt ieder oordeel over de vorderingen aan totdat de einduitspraken in de straf- en in de ontnemingszaak tegen eiser in kracht van gewijsde zijn gegaan.

Instantie: Rechtbank Den Haag

Datum uitspraak: 15-05-2019

ECLI: ECLI:NL:RBDHA:2019:4583

Zaaknummer: C/09/540926 / HA ZA 17/1066

Rechters: B. Meijer, H.J. van Harten en C.S. Avendaño Canto

Advocaten: A.P. Macro en C.M. Bitter

Wetsartikelen: 6 EVRM

RECHTSPRAAK

Aan eiser is in Albanië een levenslange vrijheidsstraf opgelegd wegens doodslag van een politiefunctionaris. Eiser stelt dat uitlevering aan Albanië in strijd is met artikel 2 en 3 EVRM en vordert de Staat te verbieden hem uit te leveren. Het hof acht aannemelijk dat eiser niet (voldoende) kan worden beschermd tegen de in Albanië bestaande corruptie binnen de rechterlijke macht en andere instellingen en wijst de vordering toe.

Instantie: Rechtbank Den Haag

Datum uitspraak: 15-05-2019

ECLI: ECLI:NL:RBDHA:2019:4956

Zaaknummer: C-09-569614-KG ZA 19-222

Rechters: G.P. van Ham

Advocaten: E.G.S. Roethof en A.Th.M. ten Broeke

Wetsartikelen: 2 EVRM en 3 EVRM

RECHTSPRAAK

Arbeidsrecht. Ontslag op staande voet is niet rechtsgeldig. Met de overgelegde camerabeelden en geluidsopnames zijn de gestelde bedreigingen niet bewezen geacht. Billijke vergoeding bepaald van € 10.000, waarbij als gezichtspunt is meegenomen dat de onderhavige situatie appellant veel stress heeft gegeven.

Instantie: Gerechtshof Amsterdam

Datum uitspraak: 14-05-2019

ECLI: ECLI:NL:GHAMS:2019:1667

Zaaknummer: 200.251.698/01

Rechters: E.W. de Groot, F.J. Verbeek en A. van Zanten-Baris

Advocaten: E.A.M. Heidstra en B.B.A. Willering

Wetsartikelen: 7:683 lid 3 BW

RECHTSPRAAK

Arbeidsrecht. Bij laadwerkzaamheden tijdens een storm is een werknemer ten val gekomen en heeft hierbij zijn pols gebroken. Werkgever heeft niet aan haar zorgplicht voldaan en dient een voorschot van € 5.000 te betalen ter vergoeding van de schade.

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 14-05-2019

ECLI: ECLI:NL:GHARL:2019:4161

Zaaknummer: 200.189.791

Rechters: A.E.B. ter Heide, A.A. van Rossum en G.H. Bunt

Advocaten: A.G.W. Leysen en V.N. Waterschoot

Wetsartikelen: 7:658 lid 4 BW

RECHTSPRAAK

Zorgverzekeringsrecht. Ziektekostenverzekeraar zoekt verhaal op appellante voor gemaakte ziektekosten van (inmiddels aan kanker overleden) verzekerde na door appellante toegebrachte steekwonden. Subrogatieverbod. Naar het oordeel van het hof is appellante, ook wanneer sprake is geweest van een langdurige affectieve relatie tussen appellante en de verzekerde, geen ‘andere levensgezel’ in de zin van artikel 7:962 lid 3 BW.

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 14-05-2019

ECLI: ECLI:NL:GHARL:2019:4151

Zaaknummer: 200.242.387/01

Rechters: H. de Hek, M.M.A. Wind en M. Willemse

Advocaten: M.R.P. Ossentjuk en B.T.J.A. van Aalst

Wetsartikelen: 7:962 lid 3 BW

RECHTSPRAAK

Het gaat in deze zaak om de vraag of het recht van eiseres om te weten van wie zij afstamt een inbreuk rechtvaardigt op de privacy en de lichamelijke integriteit van gedaagde (dochter van de vermoedelijke biologische vader) door verplichte medewerking aan DNA-onderzoek op grond van artikel 8 EVRM. De rechtbank is van oordeel dat een DNA-afname noodzakelijk is om voldoende zekerheid te krijgen over de afstamming en wijst de vordering toe.

Instantie: Rechtbank Midden-Nederland

Datum uitspraak: 09-05-2019

ECLI: ECLI:NL:RBMNE:2019:2012

Zaaknummer: NL18.12419

Rechters: M.A.A.T. Engbers

Advocaten: L.E. van Hevele en M. van Gemert

Wetsartikelen: 8 EVRM

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Verdachte heeft zich in een periode van nauwelijks drie weken schuldig gemaakt aan een groot aantal strafbare feiten, waaronder het nachtelijk binnendringen van drie woningen, terwijl in twee daarvan de bewoners thuis waren en lagen te slapen. Onder de gestolen goederen bevond zich onder meer een medaille van Yad Vashem, die een overleden familielid van de bestolene had ontvangen voor hulp aan de Joden in de Tweede Wereldoorlog. Dit heeft de slachtoffers emotioneel leed toegebracht. De slachtoffers ervaren door het hele gebeuren veel boosheid, verdriet en ook angst. Aan de benadeelden wordt gezamenlijk € 669 ter vergoeding van immateriële schade toegewezen.

Instantie: Rechtbank Noord-Nederland

Datum uitspraak: 02-05-2019

ECLI: ECLI:NL:RBNNE:2019:1957

Zaaknummer: 18/730227-18

Rechters: N.A. Vlietstra, G.C. Koelman en C. Krijger

Advocaten: D. Fontein

Wetsartikelen: 36f Sr en 310 Sr

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor seksueel misbruik van een slachtoffer in staat van een verminderde bewustzijn door twee daders in een afgesloten ruimte. Anders dan door de verdediging bepleit, staat het bestaan van pre-existentiële klachten niet in de weg aan het toewijzen van de vordering van de benadeelde partij. Smartengeld van € 10.000 wordt toegewezen, de daders zijn hiervoor hoofdelijk aansprakelijk.

Instantie: Rechtbank Rotterdam

Datum uitspraak: 23-04-2019

ECLI: ECLI:NL:RBROT:2019:3840

Zaaknummer: 10/680449-17

Rechters: N. Doorduijn, J. Bergen en A.M. van der Leeden

Advocaten: R. Tetteroo

Wetsartikelen: 36f Sr, 243 Sr en 248 Sr

RECHTSPRAAK

Letselschade na caféruzie. Het beroep op (strafrechtelijk) noodweer wordt verworpen, het beroep op eigen schuld wordt gedeeltelijk (korting dertig procent) gehonoreerd. Uitvoering bespreking van verschillende schadeposten. Het grootste deel van de vordering wordt afgewezen.

Letselschade na caféruzie. Appellant is strafrechtelijk veroordeeld voor mishandeling. Het door appellant gevoerde verweer gegrond op noodweerexces is afgewezen. Geïntimeerde heeft gevorderd voor recht te verklaren dat appellant onrechtmatig jegens hem heeft gehandeld. Hij vordert schadevergoeding, al dan niet in de vorm van een voorschot, van € 100.000 en de zaak ter vaststelling van de overige schade naar de schadestaatprocedure te verwijzen. Het hof stelt voorop dat op grond van het bepaalde in artikel 161 Rv een in kracht van gewijsde gegaan op tegenspraak gewezen vonnis waarbij de Nederlandse strafrechter bewezen heeft verklaard dat iemand een feit heeft begaan, dwingend bewijs oplevert van dat feit. Tegen deze bewezenverklaring staat weliswaar de mogelijkheid van tegenbewijs open, maar het hof ziet onvoldoende aanleiding appellant daartoe in de gelegenheid te stellen. Het hof verwerpt het beroep van appellant op uitlokking. Noodweer (in strafrechtelijke zin) kan niet worden aangenomen, nu geen sprake was van een noodzakelijke verdediging, terwijl anders handelen door appellant mogelijk was. Van een rechtvaardigingsgrond in de zin van artikel 6:162 lid 2 BW, die het onrechtmatig karakter van het handelen van appellant zou wegnemen, is om die reden evenmin sprake. Wel is sprake van eigen schuld aan de zijde van geïntimeerde. Het hof ziet dan ook reden dertig procent van de schade voor rekening van geïntimeerde te laten. Naar het oordeel van het hof is er geen reden op grond van de billijkheid tot een andere verdeling te komen. Het hof acht € 1.000 smartengeld redelijk.

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 26-03-2019

ECLI: ECLI:NL:GHARL:2019:2667

Zaaknummer: 200.201.688/01

Rechters: M.M.A. Wind, J. Smit en A.G.J. Van Wassenae Catwijk

Advocaten: J.H. Mastenbroek en N.E. Koelemaij

Wetsartikelen: 6:162 BW en 6:101 BW

RECHTSPRAAK

Woningbrand veroorzaakt door gevaarzettend handelen van geïntimeerde, door zonder toezicht pannen op het vuur te laten staan. Appellanten voeren aan dat een van de gevorde schadeposten niet ziet op immateriële schadevergoeding, maar op ‘geleden ongemak’ (tijdsbesteding in verband met de brand/herbouw) en om verlies van diverse erfstukken. Het omschreven ‘geleden ongemak’ verstaat het hof als een vorm van immateriële schade die op de voet van artikel 6:106 BW niet voor toewijzing in aanmerking komt.

Woningbrand veroorzaakt door gevaarzettend handelen van geïntimeerde, door zonder toezicht pannen op het vuur te laten staan. De rechtbank heeft een gevorderde schadepost van € 10.000 als immateriële schadevergoeding afgewezen. Appellanten voeren aan dat het niet gaat om immateriële schadevergoeding, maar om ‘geleden ongemak’ (tijdsbesteding in verband met de brand/herbouw) en om verlies van diverse erfstukken. Zij verwijzen ook naar het deskundigenrapport waarin de deskundige adviseert om een vergoeding van € 10.000 toe te kennen, omdat appellanten aanzienlijke tijd hebben moeten besteden om een en ander te organiseren. Het hof oordeelt met de rechtbank dat geen plaats is voor vergoeding van het gevorderde bedrag. Het omschreven ‘geleden ongemak’ verstaat het hof als een vorm van immateriële schade die op de voet van artikel 6:106 BW niet voor toewijzing in aanmerking komt; ‘geleden ongemak’ levert daarvoor onvoldoende grond(slag) op. Voor zover appellanten stellen dat ook sprake is van verlies van diverse erfstukken, hebben zij deze erfstukken niet enige waarde toegekend en aldus hun vordering op dit punt niet onderbouwd, voor zover de vordering ziet op het emotionele belang van die (erf)stukken geldt hetgeen het hof hiervoor heeft overwogen over de immateriële schadevergoeding.

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 12-02-2019

ECLI: ECLI:NL:GHARL:2019:1306

Zaaknummer: 200.227.157

Rechters: R.A. Dozy, C.J.H.G. Bronzwaer en Jac Hijma

Advocaten: J.P. de Man en M. Bouman

Wetsartikelen: 6:162 BW

RECHTSPRAAK

Centraal staat de vraag of de Staat onrechtmatig jegens eiser handelt doordat de minister in lijn met het oordeel van het hof heeft beslist dat de in het Verenigd Koninkrijk aan eiser opgelegde straf naar Nederlands recht zal worden aangepast tot een onvoorwaardelijke gevangenisstraf voor de duur van tien jaren vanwege het feit dat de in de Engelse procedure bewezen verklaarde feiten naar Nederlands recht kwalificeren als het medeplegen van de invoer van 108 kilogram cocaïne. Dit is niet het geval.

Instantie: Rechtbank Den Haag

Datum uitspraak: 18-10-2018

ECLI: ECLI:NL:RBDHA:2018:16325

Zaaknummer: C/09/558781 / KG ZA 18-877

Rechters: S.J. Hoekstra-van Vliet

Advocaten: H.G. Koopman en A.Th.M. ten Broeke

Wetsartikelen: 6:162 BW